

“अतिहायेडोवहिः” प्रतिस्मानयति,—इति उच्यते तेन
वहिः चतुर्थतां दर्शयति, सा पाठक्रमे नियामकेष्व
कल्पते” भा०

“प्रहत्या तुल्यकालानां गुणानां तदुपक्रमात्” ८२०
“राजपेये “सप्तदश राजापत्यान् पशून् आलभते”—इति
अयते । तेषु पशुषु चोदकप्राप्ताः प्रोक्त्यादयो धर्माः,
तत्र प्रथमः पदार्थो यतः कृतश्चिदारब्धः द्वितीयादिषु
भवति संशयः,— किं तत एव द्वितीयोऽपि पदार्थ आर-
ब्धः ? उत द्वितीयादिषु अनियमः?—इति । किं तावत्
प्राप्तम्?—नियमकारिणः शास्त्रस्याभावात् अनियमः—इति ।
एवं प्राप्ते, ब्रूमः,—यतः पूर्वं आरब्धः, ततएव द्वितीया-
दयोऽपि पदार्था आरब्धव्याः—इति । कुतः एतत्? ।
‘तदुपक्रमात्’ सर्वे हि पदार्था प्रधानकालात् न विपृक्-
तव्याः, प्रधानं हि चिकीर्षितं, कृतं वा तेषां निमित्तं,
सहवचनं हि भवति—‘पदार्थः रुह प्रधानं कर्तव्यम्’—
इति । वस्तुपदार्थसमाम्नात् अवश्यभावी विपत्कर्षः,
तथापि तु यावद्भिन्नव्यवहितः शक्यः पदार्थः कर्तुम्,
तावद्भिन्नव्यवधानम् अवश्यं कर्तव्यम् । ततोऽभ्यधिकेन न
व्यवधातव्यम्—इति, यदि द्वितीयं पदार्थमन्यत आरभेत,
ततोऽधिकैरपि व्यवदध्यात्, तथा प्रयोगवचनं बाधेत ।
‘ननु तथा सति कश्चिदलपैर्व्यवहितो भविष्यति’ ।
उच्यते,—अनुमतानां व्यवधायकानां त्यागेन कश्चित् अ-
भ्यधिको गुणो भवति—इति तस्मात् यतः पूर्वपदार्थ आ-
रब्धः तत एव उत्तर आरम्भणीयः—इति” भा०

“सर्वमिति चेत्” ८२०

“इति चेत् पशुषि, प्रधानविपृक्पक्षेण प्रयोगवचना-
नुपहः—इति, सर्वे तर्हि—गुणकाण्डस् एकस्मिन् अप-
यर्जयितव्यं, यथा सौरीयोदिषु” भा० ।

“नाकृतत्वात्” १०८० ।

“नैतदेवम्, सहप्रयोगे एषा हि न अनुष्ठितः स्यात्” भा० ।

“कृत्वन्तरवदिति चेत्” । ११८०

“अथ यदुक्तं,—यथा क्रत्वन्तरेषु सौरीयोदिषु—इति, तत्
परिहर्तव्यम्” भा०

“नासमवायात्” १२८०

“न तेषामर्थान् क्रमः प्राप्नोति, यो नियम्येत, अङ्गान्वयो
हि नियमो भवितुमर्हति, अनङ्गसमाश्रयस्य स्वयमङ्गता
कल्प्येत” भा०

“स्यानाज्ञोत्पत्तिव्योधात्” १३८०

“एकविंशेन अतिरात्रेण प्रजाकामं याजयेत्, त्रिणवेना-
जस्कामं, त्रयस्त्रिंशेन प्रतिष्ठाकामम्” इत्येवमादि अयते ।
तत्र आगधेन सङ्ख्यापूरणम्—इति वक्ष्यते । तत्र आगधे
क्रियमाणे, किम् अनियमजक्रमाः सन्ति? अथ आग-
मयितव्याः ? उत काण्डक्रमेभ्यः ? इति । किं प्राप्तम् ?—
अनियमेन—इति । कुतः ? अतिरात्रे त्रिणवादि
शब्दार्थनैताः प्राप्नुवन्ति, तत्र एतासां प्राप्नुयतीनाम्
पाठक्रमो नास्ति—इति । एवं प्राप्ते उच्यते,—यदासां
सामान्नाये स्थानं, तेनैता अत्र नियम्यन्ते याः पूर्वं
समान्नाताः, ताः पूर्वमेव प्रयोक्तव्याः, आहृष्टव्यं हि
दृष्टमेतत् प्रयोजनम्, यदुत्तरस्मरणं, तदपि चिकीर्षित-
मेव—इति । त्रिणवादिशब्दैः अतिरात्रे यौगपद्येन
आसां प्राप्तेः पाठक्रमस्य अविषयः—इति अधिकरणान्तरम्
—इति भवति मतिः । सामान्नायपाठक्रमादेव अत्र निय-
मः—इति पुनरुक्ततागम्यते—इति अन्यथा वक्ष्यते” १मव०
“साद्यस्त्री अयते,—सह प्रयूनालभते,—इति अत्र
एषोऽर्थः समधिगतः—“सवनीयकाले तयाणां आलम्बः
—इति । अथ अत्र पाठक्रमात्, किम् अग्नीषोमीयः
पूर्वम् आलम्ब्यः ? उत स्थानक्रमात् पूर्वं सवनीयः इति ।
कुतः ? । पाठक्रमात् । एवं प्राप्ते ब्रूमः,—सवनीयः पूर्वः,
“स्थानात्, यदि पूर्वम् अग्निषोमीयः स्यात्, सवनीय
स्थानं व्याहस्येत ! “आग्निं गृहीत्वा लिहतां भूर्धं
पश्विषीय” इति । “ननु इतरथापि पाठक्रमो बाधेत,
बाध्यतां, तस्य हि प्रतिषेधार्थः सहशब्दः समाम्नातः,
अप्रतिषिद्धं च आग्निपक्षस्थानम्, तत्र बाधित-
व्यम्” (२वर्णकम्) भा०

“सुख्यक्रमेण वाङ्मनानां तदर्थत्वात्” १४८०

“स्वारस्वतौ भवतः एतत् वै द्विदैव्यं मिथुनम्”—इति
अयते । तत्र सन्देहः,—किं स्त्रीदैव्यस्य प्रथमं धर्माः ?
उत पुंदैव्यस्य ?—इति । नियमकारिणः शास्त्रस्य अभा-
वात् अनियमः,—इति प्राप्ते ब्रूमः,—सुख्यक्रमेण वा नि-
यमः स्यात्—इति स्त्रीदैव्यस्य हि पूर्वं यावद्वाचुवाक्ययोः
समान्नातं,—“प्रयो देवी सरस्वती”—इति । तस्मात् स्त्री-
दैव्यस्य पूर्वं प्रदानेन भवितव्यम्, तस्मात् स्त्रीदैव्यस्य
पूर्वं धर्माः कार्याः, तथा हि प्रधानकालता भवति अ-
ङ्गानाम्, इतरथा, यैः पादर्थैर्व्यवधानं सामर्थ्यात् अनु-
ज्ञातं तेभ्योऽधिकैरपि व्यवधानं स्यात्” भा०

“प्रकृतौ तु सत्यत्वात् यथाक्रमं प्रतीयेत” १५८०